

VII.

Forslag til Lov

om

Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved
Statsseminarierne.

(Fremsat i Folketinget den 7. Oktober 1903 af Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet *J. C. Christensen*.)

§ 1.

Ved hvert Statsseminarium ansættes en Forstander og 5 Lærere. Saa vel Forstanderen som Lærerne erholde kongelig Udnævnelse. Ingen kan udnævnes til Lærer, før han i eet Aar har været konstitueret som saadan, og efter to Aars Konstitution skal han enten have fast Ansættelse eller fratræde Stillingen.

§ 2.

Forstanderne ved Statsseminarierne lønnes med 4,200 Kr. aarlig, stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. indtil 5,000 Kr., samt fri Bolig eller Godtgørelse derfor i Penge. Forsaavidt en Forstander maatte oppebære andre Emolumenter end fri Bolig, afkortes Værdien for disse i hans Penge løn. Lærerne lønnes hver med 1,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 2,400 Kr., og derefter hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr. Forsaavidt en Lærer maatte oppebære Emolumenter eller andre særlige med deres Lærerstilling forbundne Indtægter, kommer disses Værdi til Afkortning i Lønningen.

Den Tid, en fast ansat Lærer har været konstitueret, medtages ved Beregningen af hans Tjenestealder med Hensyn til Løntillæg og Efterløn. Ligeledes medtages den Tid, i hvilken han umiddelbart før Konstitutionen med et ugentligt Timetal af mindst 24 Timer maatte have udført en tilsvarende Lærergerning ved et privat Seminarium, dog ikke udover 6 Aar. Lærerne ere pligtige at undervise indtil 30 ugentlige Timer.

§ 3.

Det samlede Honorarbeløb for de underordnede Betjente, for Seminarieelevernes praktiske Øvelser, for Lægetilsyn m. v. fastsættes ved de aarlige Finanslove.

§ 4.

Lov Nr. 59 af 1. April 1891 om Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Statsseminarierne ophæves.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1904.